

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl samosoudcem JUDr. Ondřejem Růžičkou ve věci

žalobce: **JUDr. Mgr. J. D.** narozený

bytem

s adresou pro doručování:

proti

žalovanému: **ČR - Ministerstvo spravedlnosti ČR**, IČO 00025429,

sídlem Vyšehradská 427/16, 128 10 Praha 2

za nějž jedná Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových sídlem Rašínovo
nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2 - Nové Město

o odškodnění a náhradu škody

takto:

- I. Žaloba, aby žalovaná zaplatila žalobci částku ve výši 128 418 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení z této částky od 24.5.2003 do zaplacení, a dále částku 200 000 Kč **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 900 Kč, a to do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou, doručenou zdejšímu soudu dne 12.9.2019 domáhá po žalované náhrady škody a nemajetkové újmy s odůvodněním, že žalobce byl klientem Nad tímto bankovním subjektem na základě nalézací činnosti Krajského soudu v Ostravě, a to usnesením vydaným JUDr. Berkou ze dne 29.5.2003 pod čj.

██████████, jímž byl prohlášen úpadek, a téhož dne nastaly účinky konkursu. Dne 28.11.2019 na základě nalézací činnosti Vrchního soudu v Olomouci byl pravomocně odsouzen JUDr. Berka, soudce Krajského soudu v Ostravě, který svým rozhodnutím ze dne 29.5.2003 rozhodl o tom, že ██████████ se nachází v úpadku, respektive tento negativní stav bude řešen konkursem. Vzhledem k tomu, že ve skutkové větě rozsudku VS v Olomouci je uvedeno, že za trestnou činnost JUDr. Berky lze považovat i vydání usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 29.5.2003, kterým byl nad ██████████ prohlášen konkurs, je žalobce toho názoru, že deklarování úpadku jakožto negativního právního stavu ██████████ tedy subjektu poskytujícího bankovní služby, se projevilo v tom, že tento subjekt nemohl v souladu se zákonem č. 21/92 o bankách poskytovat své bankovní služby, a žalobce byl nucen strpět tuto skutečnost, že v souladu s citovaným zákonem o bankách namísto vkladu a jemu přirostlému úroku mu byla vyplacena toliko náhrada z fondu pojištěných vkladů ve smyslu § 41d odst. 1 písm. b) zákona, což se projevilo ve zmenšení sumy očekávaného majetku, byla mu tím způsobena škoda. Aktivní legitimace žalobce je dána tím, že vložil finanční prostředky do ██████████ a pasivní legitimace žalovaného je dána tím, že tento ve smyslu ust. § 13 a násled. Zákona č. 82/98 Sb. nese odpovědnost za výkon nalézací činnosti obecných soudů ČR, tedy i za činnost JUDr. Berky. Žalobce vložil do ██████████ částku ██████████ Kč, tento vklad byl úročen ke dni konstatování úpadku, měl pohledávku ve výši ██████████ Kč s tím, že mu byly v průběhu let placeny částky z konkursní podstaty. Momentálně nemá k uvedené pohledávce doplacenou částku ve výši 128 418,87 Kč. Tato částka představuje potom škodu, kterou požaduje zaplatit po žalované. Dále potom uvádí, že s ohledem na to, že Vrchní soud v Olomouci konstatoval, že soudce JUDr. Berka čelil průtahům v jeho věci, i délka jeho trestního stíhání dosahovala doby 15 let, tak je žalobce toho názoru, že rovněž neúměrně dlouhým trestním řízením, kdy až pravomocným rozsudkem VS v Olomouci soudci JUDr. Berkovi ze zákona zanikla funkce soudce, tak se tento stav negativně projevil i na jeho straně, neboť takto neúměrně dlouho byl nucen vyčkávat, zda bude konstатовána trestní odpovědnost JUDr. Berky. Datum 28.11.2018 je nutné považovat za okamžik vzniku odpovědnosti žalované strany. Délka 15 let je podle žalobce zcela nepřiměřenou dobou řízení, kdy zcela jistě vedla ke stavu úzkosti a nejistotě na jeho straně, zda vůbec bude protiprávní jednání soudce JUDr. Berky potrestáno, respektive označeno za trestně právní. Za toto požaduje úhradu nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč.

2. Žalovaná k věci samé učinila nesporným uplatnění nároku ke dni 18.1.2019. Dospěla k závěru, že požadavek žalobce není důvodný. Co se týká samotného trestního stíhání, toto odvozuje z řízení vedeného u Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočka Tábor, pod sp.zn. ██████████. Trestní stíhání JUDr. Berky bylo zahájeno v roce 2003 pro trestný čin zneužívání pravomoci veřejného činitele. Následně byla podána žaloba u Krajského soudu v Českých Budějovicích, pobočka Tábor. První rozsudek KS v Českých Budějovicích v Táboře ze dne 6.4.2010 byl usnesením Vrchního soudu v Olomouci na neveřejném zasedání ze dne 15.5.2012 v celém rozsahu zrušen, věc byla vrácena k dalšímu řízení. Dne 12.7.2012 byl spis vrácen soudu I. stupně. S ohledem na vyhlášení amnestie prezidenta republiky ze dne 1.1.2013 bylo rozhodováno o účasti některých obžalovaných na amnestii a rozhodování o stížnostech některých obžalovaných proti těmto rozhodnutím. Dne 15.9.2014 byl spis vrácen zpět soudu I. stupně. V únoru a v březnu roku 2015 bylo rozhodováno o návrzích některých obžalovaných ohledně zajištění věcí a dále o stížnostech některých z nich Vrchním soudem v Olomouci. Dne 20.3.2015 byl spis vrácen zpět soudu I. stupně. Rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích – pobočka Táboře ze dne 25.11.2015 byl JUDr. Berka uznán vinným trestnými činy dle obžaloby. Bylo podáno odvolání. Spis byl předložen odvolacímu soudu. Dne 28.11.2018

Vrchní soud v Olomouci rozsudkem uznal JUDr. Berku vinným a přitom snížil trest odnětí svobody za použití ust. § 40 odst. 1 trestního zákoníku pro nepřiměřenou délku trestního řízení vzhledem k nepřiměřené délce trestního řízení. Dne 9.5.2019 bylo ve věci podáno dovolání. Dne 23.9.2019 byl spis odeslán Nejvyššímu soudu ČR, tam je doposud. Dále uvádí, že není zcela zřejmé, v čem je spatřován nesprávný úřední postup, a tedy odpovědnostní titul státu za škodu. Není dána příčinná souvislost mezi tvrzeným nesprávným úředním postupem a vznikem škody žalobce. Nelze shledat nespornou výši škody, která měla žalobci vzniknout. Dále uvádí, že i v roce 2003 Krajský soud v Ostravě prohlásil druhý konkurs na [REDAKCE]. Nelze tak s jistotou tvrdit, že by žalobce fakticky finanční prostředky obdržel. Pakliže je požadována částka 200 000 Kč z titulu nesprávného úředního postupu, který spočívá v nepřiměřené délce řízení, které je vedeno v souvislosti proti výše uvedenému JUDr. Berkovi, uvádí, že žalovaná především sporuje, že žalobce nebyl účastníkem, tak, že by byl žalobce účastníkem namítaného řízení. Tuto skutečnost žalobce netvrdí ani neprokázal. Význam řízení pro žalobce je v daném případě nízký. Žalobce většinu uloženého vkladu získal již v roce 2003 zpět od Fondu pojištěných vkladů. Žalobce neměl důvod být po celou dobu trvání řízení v nejistotě z výsledku řízení.

3. Mezi účastníky byl nesporný průběh řízení vedeného vůči JUDr. Berkovi, a to Krajským soudem v Českých Budějovicích - Tábor pod sp.zn. [REDAKCE] který byl nesporný, a to tedy v tom směru, že vůči JUDr. Berkovi bylo vedeno trestní stíhání mimo jiné i pro shora uvedený trestný čin, a to tedy prohlášení konkursu na [REDAKCE] s tím, že za toto byl JUDr. Berka fakticky také shledán vinným trestným činem a odsouzen. Momentálně je ve věci podáno dovolání.
4. Podle ust. § 1 zákona 82/1998 Sb. (dále jen zákona), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci. Podle ust. § 5 písm. a), b) zákona stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu, která byla způsobena rozhodnutím, jež bylo vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení, v řízení podle soudního řádu správního nebo v řízení trestním, a za škodu, která byla způsobena nesprávným úředním postupem. Podle ust. § 7 odst. 1 zákona mají právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím účastníci řízení, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda. Podle ust. § 8 odst. 1 zákona lze nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán. Podle ust. § 13 odst. 1 zákona stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Podle ust. § 31a odst. 1 zákona bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ust. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k celkové délce řízení,

složitosti řízení, jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, postupu orgánů veřejné moci během řízení a významu předmětu řízení pro poškozeného.

5. Soud vyšel z tvrzení účastníků a zabýval se tedy jednotlivými požadavky žalobce. K požadavku na náhradu škody na jistinu ve výši 128 418,87 Kč, která měla být způsobena rozhodnutím JUDr. Berky, soudce Krajského soudu v Ostravě, který prohlásil konkurs na společnost [REDAKCE] dne 29.5.2003.
6. Ze strany soudu je poukázáno na ust. § 229 o.s.ř. Podle § 229 o.s.ř., které se vztahuje i na insolvenční řízení, žalobou pro zmatečnost účastník může napadnout pravomocné rozhodnutí soudu I. stupně nebo odvolacího soudu, kterým bylo řízení skončeno, jestli podle písm. g) bylo rozhodnuto v neprospěch účastníka v důsledku trestného činu soudce nebo přisedícího. Žalobce netvrdil, že by za situace, kdy JUDr. Berka byl shledán pravomocně vinným ze spáchání trestného činu, na základě kterého došlo k iniciaci insolvenčního řízení proti spol. [REDAKCE] byla podána žaloba pro zmatečnost. Naopak na jednání soudu potvrdil, že ani on sám, ani nikdo jiný, ani insolvenční správce, nepodal návrh na žalobu pro zmatečnost. V dané věci tak dle názoru soudu neexistuje odpovědnostní titul nezákonného rozhodnutí. Je nutné poukázat na skutečnost, že v daném případě je nutné jasně a pregnančně rozlišovat jednotlivé odpovědnostní tituly, na základě které se žalobce domáhá náhrady škody a nemajetkové újmy. Co se týká náhrady škody, zde jediným možným odpovědnostním titulem by bylo nezákonné rozhodnutí, a to usnesení o úpadku společnosti [REDAKCE]. Soud dospěl k závěru, že se jedná o rozhodnutí, které evidentně nabylo právní moci a **nebylo** pro nezákonnost zrušeno, neboť touto možností tak, aby byla zachována přímá příčinná souvislost mezi tímto rozhodnutím ve věci samé a trestným činem JUDr. Berky by bylo zrušení usnesení o prohlášení konkursu a to právě žalobou pro zmatečnost dle § 229 odst. 1 písm. g) o.s.ř. Toto se však dle tvrzení žalobce ani žalované nestalo. Soud má za to, že v tomto směru ve věci neexistuje nezákonné rozhodnutí, na základě kterého by se jako odpovědnostního titulu dle ust. §§ 7 a 8 zákona 82/98 Sb. mohl žalobce takovéto náhrady škody fakticky domáhat. Žalobce směšuje jednotlivé druhy řízení a jednotlivé druhy odpovědnostních titulů, kdy však mezi nimi není příčinná souvislost a nelze ani takového řetězení jednotlivých odpovědnostních titulů jako samostatný titul k požadavku na náhradu škody nebo odškodnění také považovat. Co se tedy týká samotného konkursního řízení, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp.zn. [REDAKCE] v tomto řízení nebylo tvrzeno nezákonné rozhodnutí, kterým by k možnému eventuálnímu odškodnění jako vzniku škody, bylo usnesení o prohlášení konkursu spol. [REDAKCE] JUDr. Berkou, které by bylo vyhlášeno v důsledku jeho trestné činnosti, za kterou by byl pravomocně fakticky odsouzen. Toto se nestalo a odpovědnostní titul nezákonného rozhodnutí v tomto směru ze strany soudu shledán nebyl (nebyl víceméně ani tvrzen ze strany žalobce).
7. Soudu nepřísluší přezkoumávat podle zákona 82/1998 Sb., věcnou správnost postupu nebo rozhodnutí soudů. Soud tak nemůže dovodit nezákonnost rozhodnutí pouze ze skutečnosti, že jeho vydání naplnilo skutkovou podstatu trestného činu. Tato skutečnost pouze otevírá možnou, a zákonem předpokládanou, revizi postupu orgánu státu, nikoli, že by sama o sobě vytvořila nezákonné rozhodnutí.
8. Co se týká nesprávného úředního postupu, nesprávným úředním postupem není postup soudu, který by přímo směřoval k vydání rozhodnutí, neboť takovýmto nesprávným úředním postupem by bylo dospěno k vydání nezákonného rozhodnutí a nezákonnost by

se projevila přímo v uvedeném rozhodnutí. Nesprávný úřední postup tedy co se týká konkursního řízení, fakticky také nebyl ani tvrzen ani shledán.

9. Co se týká samotného trestního stíhání JUDr. Berky vedeného u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp.zn. [REDAKCE] zde byl tvrzen jako odpovědnostní titul nesprávný úřední postup, spočívající v nepřiměřené délce tohoto trestního stíhání s tím, že to byl žalobce, komu trestním stíháním JUDr. Berky vznikla nemajetková újma. Co se potom týká tohoto odpovědnostního titulu, soud uvádí, že pakliže žalobce sice uvádí, že po dobu 15 let trestního stíhání JUDr. Berky byl v nejistotě ohledně protiprávního jednání soudce JUDr. Berky, zda-li toto bude potrestáno, popřípadě označeno za trestně právní, soud uvádí, že v situaci, kdy žalobce nepodal ani po pravomocném odsouzení JUDr. Berky z důvodu jeho účasti na trestném činu prohlášení úpadku [REDAKCE] potom žalobce teoreticky žádná nejistota ani nemajetková újma v souvislosti s tímto trestním stíháním vznikat nemohla, neboť ta je dle názoru soudu při neúčastenství žalobce v samotném trestním stíhání naprosto minimálně až bagatelní a spíše hypotetická, neboť jen těžko u žalobce mohla vznikat nejistota ohledně výsledku tohoto řízení, když jeho účastníkem sám nebyl, k dalším účastníkům tohoto trestního stíhání neměl vůbec žádný vztah, tento vztah byl pouze zprostředkovaný skrze, a to maximálně eventuálně skrze možnost podat žalobu pro zmatečnost ohledně zahájení konkursního řízení vůči společnosti [REDAKCE]. K dotazu soudu nad to sám uvedl, že žalobu pro zmatečnost nepodal. Žádné jiné bližší kontakty k JUDr. Berkovi žalobce neměl. Nejedná se tedy zde o primární přímou nemajetkovou újmu, která by žalobci mohla vznikat v rámci vztahu ke kterémukoliv subjektu v daném trestním stíhání, vedenému u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp.zn. [REDAKCE]. Jedná se o maximálně zprostředkovanou, nemajetkovou újmu, která je však vázána pouze na konkursní řízení spol. [REDAKCE] ve kterém byl žalobce jedním z vkladatelů. Soud má za to, že takto vystavěná konstrukce příčinné souvislosti se vznikem nemajetkové újmy z titulu nepřiměřené délky trestního stíhání JUDr. Berky již ze samotného chování žalobce vůči [REDAKCE] v průběhu a zejména po skončení trestního stíhání JUDr. Berky vylučuje, aby žalobci vznikla jakákoliv nemajetková újma.
10. Soud tedy shrnuje, že co se týká právě samotného konkursního řízení, zde nebylo ze strany žalobce tvrzeno nezákonné rozhodnutí, neboť v daném řízení není žádné rozhodnutí, které by nabylo právní moci a následně by bylo zrušeno. Takovým nezákonným rozhodnutím by maximálně právě k podané žalobě pro zmatečnost z důvodu trestního stíhání rozhodujícího soudce v daném konkursním řízení mohlo být usnesení o prohlášení konkursu na spol. [REDAKCE] kdy však taková žaloba ze strany žalobce tvrzena nebyla. Nesprávný úřední postup potom v tomto případě nepřichází v úvahu, neboť nesprávný úřední postup je vymezený negativně, takže se nejedná o nesprávný úřední postup v případě, kdy postup směřuje přímo k vydání rozhodnutí, neboť eventuální nesprávnost postupu by se projevila v nezákonnosti rozhodnutí. Co se týká právě žaloby pro zmatečnost, tato by v případě i úspěchu s touto žalobou, právě pravomocně zrušila pravomocné rozhodnutí o prohlášení konkursu a za dané situace by potom ve věci existovalo nezákonné rozhodnutí jako odpovědnostní titul, od kterého by se dal odvíjet požadavek na náhradu škody. Co se pak týká právě samotného trestního stíhání JUDr. Berky a vzniku nemajetkové újmy žalobce, soud již předeslal, že v situaci, kdy žalobce nebyl účastníkem uvedeného trestního stíhání, není ani v žádném bližším spojení s žádnou z trestně stíhaných osob, a ani on sám žalobu pro zmatečnost v rámci konkursního řízení nepodal, potom nelze v žádném případě dovodit, že by žalobci tvrzením dlouhotrvajícím trestním stíháním JUDr. Berky vznikla jakákoliv nemajetková újma.

11. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ust. § 142 odst. 1 a § 151 odst. 3 osř. Žalovaná byla ve sporu úspěšná. Soud jí přiznal náhradu nákladů řízení za podání vyjádření, přípravu k jednání a účast na jednání á 300 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím Obvodního soudu pro Prahu 2. Odvolání je třeba podat ve dvojím vyhotovení.

Nesplní-li žalovaný povinnosti uložené mu tímto rozsudkem v uvedených lhůtách, může se žalobce domáhat po jeho právní moci výkonu rozhodnutí u soudu.

Praha 4. června 2020

JUDr. Ondřej Růžička v.r.

samosoudce